Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 19/25
19.6.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Раше Јанковића и Драгослава Милановића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА,** због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Роберта Радојевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К-По3 бр. 86/24 од 04.04.2025. године, у седници већа одржаној **дана 19.06.2025. године,** једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Роберта Радојевића, па се пресуда Вишег суда у Београду К-По3 бр.86/24 од 04.04.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К-По3 бр. 86/24 од 04.04.2025. године, окривљени АА, са ближим подацима као у изреци пресуде, оглашен је кривим због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, те му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши неко ново кривично дело, као и да уколико дође до опозива условне осуде, окривљеном ће се у утврђену казну затвора урачунати време проведено у задржавању од 05.12. до 06.12.2024. године, као и на мери забране напуштања стана од

06.12.2024. године до 04.04.2025. године. Према окривљеном се изриче и мера безбедности одузимања предмета и то један мобилни телефон марке "Xiaomi", модел "Redmi Note 11S", ИМЕИ1 ..., са припадајућом СИМ картицом телефонског броја ... и ИМЕИ2 ..., са припадајућом СИМ картицом телефонског броја ... и један мобилни телефон марке "Vivo", модел "Y 17S", ИМЕИ1 ... ИМЕИ2 ..., са припадајућом СИМ картицом телефонског броја ... На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, окривљени се ослобађа дужности да накнади трошкове кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у трајању од 1 (једне) године и меру безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ и посебне мере одређене чланом 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима; и
- бранилац окривљеног АА, адвокат Роберт Радојевић, због одлуке о кривичној санкцији и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном одмерити блажу казну за кривично дело које му је стављено на терет, због повреде закона, а у вези са неправилном одлуком о кривичној санкцији, односно да окривљеном изрекне условну осуду, којом ће му утврдити казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, са временом проверавања од 1 (једне) године.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног АА, адвокат Роберт Радојевић је предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у свом поднеску Ктж.бр.535/25 од 06.06.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, у смислу тужиочевих жалбених навода, а да жалбу браниоца одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалбе су неосноване.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд приликом доношења одлуке о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је на страни окривљеног од олакшавајућих околности ценио чињеницу раније неосуђиваности и његово искрено кајање, док отежавајуће околности није нашао, па је ценећи све олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, нашао да

ће се и самим упозорењем уз претњу казном, у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, те је окривљеном за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се тако утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 3 (три) године не изврши ново кривично дело, истовремено одређујући сходно члану 63 КЗ, да ће уколико дође до опозива условне осуде, окривљеном у утврђену казну затвора урачунати време проведено у задржавању од 05.12. до 06.12.2024. године и на мери забране напуштања стана од 06.12.2024. године до 04.04.2025. године, налазећи да је условна осуда која је према окривљеном изречена, у свему адекватна тежини учињеног кривичног дела, личности окривљеног као учиниоца, те да ће се истом у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција предвиђена чланом 4 КЗ, односно да ће се и самим упозорењем, уз претњу казном, на окривљеног у довољној мери утицати да убудуће не чини иста и слична кривична дела.

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду се првостепена пресуда побија у делу одлуке о кривичној санкцији, указујући да је суд погрешно као олакшавајућу околност ценио искрено кајање окривљеног, будући да је негирао извршење кривичног дела, износио одбрану која је нелогична и није у складу са осталим доказима, а при томе није узео као отежавајућу околност степен кривице окривљеног, имајући у виду да је дело извршио са директним умишљајем, да је приликом извршења кривичног дела показао изузетну упорност, имајући у виду да овакви предмети кривичног дела нису лако доступни на интернету, не могу се наћи обичном претрагом и забрањени су на легалним сајтовима, већ захтевају активне радње окривљеног у намери прибављања спорног материјала, при чему суд није ценио ни количину преузетог порнографског материјала и чињеницу да се на истима налазе веома младе особе.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Роберта Радојевића се указује да степен кривице окривљеног није био на високом нивоу, да је дело извршено из нехата, да осуђени раније никад није ни прекршајно кажњаван, те да се ради о непромишљеном акту, који се у будућности сигурно неће поновити, да држање окривљеног после извршеног кривичног дела у виду кајања и жаљења указује да се и са ублаженом казном може постићи иста сврха, да је јачина угрожавања заштићеног добра изузетно ниска, јер је окривљени спорне фотографије и видео-снимке имао у свом телефону, исте није делио и размењивао са трећим лицима, те како се ради младом човеку, који живи у ..., има здравствених проблема, због којих нема константну зараду од које може примерено да се издржава, који планира оснивање сопствене породице, то је наведена кривична санкција превисоко одмерена.

По оцени Апелационог суда у Београду, овакви жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног, оцењени су као неосновани и без утицаја су на другачију одлуку суда. Ово стога, што је првостепени суд у образложењу побијане пресуде све околности на страни окривљеног ценио у смислу одредбе члана 54 КЗ и истима дао адекватан значај, правилно налазећи да је изречена кривична санкција у потпуности сразмера тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног и његовој личности, те неопходна и довољна да се истом оствари општа сврха

кажњавања изрицањем кривичне санкције из члана 4 и 42 КЗ. При томе, правилно је првостепени суд ценио чињеницу да на страни окривљеног стоје само олакшавајуће околности и у недостатку отежавајућих околности правилно нашао да ће се и самим упозорењем, уз претњу казном затвора у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, чиме ће се у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредбе члана 4 и 42 КЗ.

Правилно је првостепени суд у смислу одредбе члана 185 став 7 у вези са чланом 87 КЗ, према окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, имајући у виду да се ради о предметима чије је одузимање по закону обавезно.

Сходно напред изнетом, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа–судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић